



ข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ 2517

และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 1-22)

สำนักกฎหมาย

กองสอบสวนและพัฒนาระเบียบ

สร.(ปร) ป.1-56

คำนำ

โดยที่กองสอบสวนและพัฒนาระเบียบ
เห็นว่า กฟภ. ได้ปรับปรุง แก้ไข ข้อบังคับ กฟภ.
ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517 และที่แก้ไข
เพิ่มเติม (ฉบับที่ 1 - 21) ในหมวด 1 คุณสมบัติ
คุณวุฒิ ตำแหน่งและอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้าง
ในข้อ 6 และ ในหมวด 4 การถอดถอน ในข้อ 34 (6)
และได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ 21 พ.ย. 2555

กองสอบสวนและพัฒนาระเบียบจึงได้
รวบรวมจัดทำข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน
พ.ศ. 2517 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 1 - 22)

เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ในเรื่องระเบียบพนักงาน
โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้พนักงาน กฟภ. ได้ทราบ
และเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบพนักงานและใช้เป็นคู่มือ
ในการปฏิบัติงานของพนักงาน กฟภ. ต่อไป

กองสอบสวนและพัฒนาระเบียบ

สารบัญ

หมวด	หน้า
หมวด 1. คุณสมบัติ คุณวุฒิ ตำแหน่ง และอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้าง	3
หมวด 2. การบรรจุและการแต่งตั้ง	13
หมวด 3. การเลื่อนอันดับเงินเดือน หรือ ค่าจ้าง	17
หมวด 4. การถอดถอน	26
หมวด 5. วินัย	37
หมวด 6. โทษผิดวินัยและการลงโทษ	42
หมวด 7. การพักผ่อน	50

หมวด 8. การสอบสวน	57
หมวด 9. การอุทธรณ์เกี่ยวกับการ ลงโทษฐานผิดวินัย	81
หมวด 10. บทเฉพาะกาล	84

ข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ว่าด้วยระเบียบพนักงาน

พ.ศ.2517

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 23 (3) (4) และมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2503 คณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค วางข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้อบังคับนี้ให้เรียกว่า “ข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517”

ข้อ 2. ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3. นับแต่วันใช้ข้อบังคับนี้ให้ยกเลิกระเบียบข้อบังคับขององค์การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2497 และบรรดาระเบียบข้อบังคับอื่น ซึ่งว่าด้วยระเบียบตามข้อบังคับนี้ที่ใช้อยู่แล้วทั้งสิ้น

⁽¹⁾ ข้อ 4 การใดที่มีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้
หรือมีความจำเป็นต้องงดใช้ข้อบังคับนี้ในเรื่องใด เพื่อ
ประโยชน์ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ให้เป็นอำนาจ
ของคณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

⁽²⁾ ข้อ 4/1 ให้ผู้ว่าการมีอำนาจระเบียบ หรือ
ออกคำสั่งใด ๆ เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามข้อบังคับนี้

(1) ข้อความในข้อ 4 ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2545 และได้ใช้
ข้อความใหม่ตามที่พิมพ์ไว้แล้ว

(2) ข้อความในข้อ 4/1 ถูกเพิ่มข้อความโดยข้อบังคับการไฟฟ้า
ส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2545

หมวด 1

คุณสมบัติ คุณวุฒิ ตำแหน่งและอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้าง

ข้อ 5. ให้ประเภทของพนักงานมีดังนี้.-

(1) พนักงานรายเดือน คือ พนักงานที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหน้าที่เป็นพนักงานประจำ โดยได้รับเงินเดือนเป็นรายเดือน

(2) พนักงานรายวัน คือ พนักงานที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหน้าที่เป็นพนักงานประจำ โดยได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน

(3) พนักงานชั่วคราว คือ พนักงานที่บรรจุเข้าปฏิบัติงาน ทดลองงานหรือจ้างเป็นพนักงานโดยมีกำหนดเวลา โดยได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนหรือรายวัน

ผู้ที่จ้างให้ปฏิบัติงานชั่วคราวในกรณี
เร่งด่วนฉุกเฉิน หรือจ้างเข้าปฏิบัติงานเฉพาะกิจกร
อย่างหนึ่งอย่างใดตามระยะเวลาของโครงการหรือ
แผนงาน ให้ถือเป็นลูกจ้างชั่วคราว และไม่อยู่ใน
บังคับแห่งข้อบังคับนี้

ผู้ที่ยืมตัวจากหน่วยราชการหรือหน่วย
งานอื่นให้มาช่วยปฏิบัติงาน ให้ถือเป็นผู้ปฏิบัติงาน
พิเศษ และไม่อยู่ในบังคับแห่งข้อบังคับนี้

(1) ข้อ 6. ผู้ที่จะเข้าเป็นพนักงานต้องมีคุณสมบัติ และไม่มี
ลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้.-

ก. คุณสมบัติ

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (3) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบ

ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความ
บริสุทธิ์ใจ และ

(4) เป็นผู้สามารถปฏิบัติงานให้แก่

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้เต็มเวลา

ข. ลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใด

(1) เป็นผู้ไร้ความสามารถ ผู้เสมือน

ไร้ความสามารถ บุคคลวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือน

ไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคที่มีอันตรายร้ายแรง ดังนี้

(1.1) วัณโรคในระยะแพร่กระจายเชื้อ

(1.2) โรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการ

เป็นที่รังเกียจแก่สังคม

(1.3) โรคติดยาเสพติดให้โทษ

(1.4) โรคพิษสุราเรื้อรัง

(1.5) โรคติดต่อร้ายแรงหรือโรคเรื้อรัง

ที่ปรากฏอาการเด่นชัดหรือรุนแรง และเป็นอุปสรรคต่อการ

ปฏิบัติงานในหน้าที่ตามที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคกำหนด

(2) เป็นผู้อยู่ในระหว่างพักราชการ พักงาน

หรือต้องหาคดีอาญา เว้นแต่ความผิดลหุโทษ หรือความผิด

อันได้กระทำโดยประมาท

(3) เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี

(4) เป็นบุคคลล้มละลาย หรือเคย

เป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(5) เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก

หรือปลดออกจากงาน

(6) เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกจริงหรือไม่ เว้นแต่เป็นโทษ

สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิด

ลหุโทษ หรือพ้นโทษหรือพ้นระยะเวลาการรอการลงโทษ

หรือรอการกำหนดโทษ แล้วแต่กรณี เกินห้าปี หรือ

(7) เป็นผู้ปฏิบัติงานประจำสังกัดหน่วย

งานอื่น หรือเป็นผู้มีตำแหน่งการเมือง ทั้งโดยการแต่งตั้ง

หรือเลือกตั้งตามกฎหมาย

(1) ข้อความในข้อ 6 ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2555 และได้ใช้ข้อความใหม่
ตามที่พิมพ์ไว้แล้ว

ข้อ 7. พนักงานต้องมีคุณสมบัติดังนี้.-

(1) พนักงานผู้ดำรงตำแหน่งในหน้าที่เกี่ยวกับวิชาชีพ ต้องมีคุณสมบัติสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูงของกระทรวงศึกษาธิการ หรือสถานศึกษาอื่นที่กระทรวงศึกษาธิการ หรือ ก.พ. เทียบเท่าทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ตำแหน่งในหน้าที่ใดจะใช้วิชาชีพใด ให้ผู้ว่าการวางระเบียบไว้เป็นหลักปฏิบัติ

(2) พนักงานผู้ดำรงตำแหน่งในหน้าที่ที่ต้องใช้ความชำนาญหรือฝีมือหรือใช้แรงงาน ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่สูงกว่าชั้นประจำแผนกหรือเทียบเท่า ต้องมีคุณสมบัติสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตำแหน่งในหน้าที่ใดจะมีคุณสมบัติสำเร็จ
การศึกษาชั้นใด ให้ผู้ว่าการวางระเบียบไว้เป็น
หลักปฏิบัติ

(3) พนักงานผู้ดำรงตำแหน่งในหน้าที่
ที่ต้องใช้ความชำนาญหรือฝีมือเป็นพิเศษซึ่งดำรง
ตำแหน่งสูงกว่าเทียบเท่าชั้นประจำแผนกซึ่งมิใช่
เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาต้องมีพื้นฐานความรู้สำเร็จ
การศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษา 3 หรือเทียบเท่า

(4) ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้มีความชำนาญ
หรือฝีมือ ถ้าจะจ้างเป็นพนักงานชั่วคราวครั้งละไม่เกิน
หนึ่งร้อยยี่สิบวัน หรือจ้างโดยมีสัญญาจ้างครั้งละไม่
เกินหนึ่งปี ตามอัตราค่าจ้างที่จะได้ตกลงกัน ก็ให้จ้าง
ได้โดยไม่จำกัดคุณวุฒิและคุณสมบัติตามข้อ 6. (1)

และ (4)

ข้อ 8. ตำแหน่งของพนักงานมีดังนี้.-

1. ผู้ว่าการ
2. รองผู้ว่าการ
3. ผู้ช่วยผู้ว่าการ
4. ผู้อำนวยการฝ่าย
5. รองผู้อำนวยการฝ่าย
6. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่าย
7. ผู้อำนวยการกอง
8. รองผู้อำนวยการกอง
9. ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง
10. หัวหน้ากอง
11. รองหัวหน้ากอง
12. ผู้ช่วยหัวหน้ากอง
13. หัวหน้าแผนก
14. ผู้ช่วยหัวหน้าแผนก

15. หัวหน้าหมวด

16. ประจำแผนก

17. เสมียนพนักงาน

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้ผู้ว่าการ
วางระเบียบเทียบกับตำแหน่งที่กล่าวแล้ว ตามความ
เหมาะสม ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

⁽¹⁾ข้อ 9. เมื่อตำแหน่งพนักงานใดว่างลง
และผู้ว่าการยังมิได้แต่งตั้งพนักงานผู้ใดให้ดำรง
ตำแหน่ง หรือรักษาการในตำแหน่ง หรือพนักงาน
ตำแหน่งใดไม่อาจปฏิบัติงานได้ ให้พนักงานตำแหน่ง
รองหรือผู้ช่วยตำแหน่งนั้นแล้วแต่กรณีเป็นผู้รักษาการ
แทน ถ้าไม่มีตำแหน่งรองหรือผู้ช่วย หรือมีแต่ไม่อาจ
ปฏิบัติงานได้ ให้ผู้บังคับบัญชาพนักงานชั้นเหนือ

ตำแหน่งที่ว่างหรือที่ไม่อาจปฏิบัติงานได้นั้นแต่งตั้ง
พนักงานที่เห็นสมควรเป็นผู้รักษาการแทน

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ
หรือการปฏิบัติงาน ที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติ
หรือดำเนินการตามคำสั่ง ระเบียบ หรือข้อบังคับใน
เรื่องใด ถ้าคำสั่ง ระเบียบ หรือข้อบังคับในเรื่องนั้น
มิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น
จะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่ง
รองหรือผู้ช่วยแล้วแต่กรณีปฏิบัติงานแทน หรือถ้า
ไม่มีตำแหน่งรองหรือผู้ช่วย หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติ
งานได้ จะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้พนักงาน
ที่เห็นสมควรปฏิบัติงานแทนก็ได้

⁽²⁾ ข้อ 10. ให้ผู้รักษาการแทนตามข้อ 9
วรรคแรกมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

(1) (2) ข้อความในข้อ 9. และข้อ 10. ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้า
ส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2520 และได้ใช้
ข้อความใหม่ตามที่พิมพ์ไว้แล้ว

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดหรือ
ผู้รักษาการแทนผู้ดำรงตำแหน่งนั้น มอบอำนาจ
ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติงานแทน ให้ผู้ปฏิบัติ
งานแทนมีอำนาจหน้าที่ในกิจการเท่าที่ได้รับมอบ
หมายเช่นเดียวกับผู้ซึ่งมอบอำนาจ

(1) ข้อ 11. อัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างของ
พนักงานชั้นต่ำและชั้นสูงในแต่ละตำแหน่งให้
ผู้ว่าการวางระเบียบไว้ด้วยความเห็นชอบของ
คณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

อัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างของพนักงาน
ที่มีตำแหน่งเรียกชื่ออย่างอื่น ถ้ากำหนดให้เทียบตำแหน่ง
ใดให้มีอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างตามตำแหน่งนั้น

(1) ข้อความในข้อ 11 ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2548 และได้ใช้ข้อความ
ใหม่ตามที่พิมพ์ไว้แล้ว

ข้อ 12. วิธีปฏิบัติในการจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้าง ให้ผู้ว่าการวางระเบียบไว้เป็นหลักปฏิบัติ

ข้อ 13. การกำหนดวันเวลาปฏิบัติงาน การหยุดงาน และการลาของพนักงานให้ผู้ว่าการวางระเบียบไว้เป็นหลักปฏิบัติ

หมวด 2

การบรรจุและการแต่งตั้ง

ข้อ 14. ผู้ว่าการ มีอำนาจให้ผู้สมัครเข้าเป็นพนักงานเข้าฝึกงานหรือทดลองงานบรรจุและแต่งตั้งเข้าดำรงตำแหน่งหน้าที่ ให้เลื่อนตำแหน่งหรือให้พ้นจากตำแหน่งตามที่กล่าวไว้ในหมวดนี้

ข้อ 15. ผู้สมัครเข้าเป็นพนักงานต้องปฏิบัติตามระเบียบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ข้อ 16. การบรรจุและแต่งตั้งผู้สมัครเข้าเป็นพนักงาน ให้ผู้ว่าการวางระเบียบไว้เป็นหลักปฏิบัติ ดังนี้.-

(1) การบรรจุให้เข้าฝึกงานโดยมี

กำหนดเวลา และในกรณีใดที่ไม่ต้องเข้าฝึกงานให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างในระหว่างฝึกงานในอันดับใดครบกำหนดฝึกงานแล้วจะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างเริ่มต้นในอันดับใด และการให้ผู้ที่เข้าฝึกงานต้องออกจากงานในกรณีการฝึกงานนั้นไม่ได้ผลดีหรือประพฤติดนไม่เหมาะสม

(2) การบรรจุและแต่งตั้งผู้ที่ได้รับ

การฝึกงานหรือปฏิบัติงานจากสถานที่อื่นที่เชื่อถือได้โดยไม่ต้องฝึกงาน หรือให้ฝึกงานมีกำหนดเวลาน้อยกว่าที่กำหนด หรือโดยให้ทดลองงานมีกำหนดเวลาหรือไม่ต้องทดลองงาน

(3) การบรรจุและแต่งตั้งให้

ผู้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ใดเป็นพนักงานรายเดือนหรือพนักงานรายวัน

ข้อ 17. การบรรจุและแต่งตั้งพนักงานที่
ลาออกจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคไปแล้ว ซึ่งสมัครเข้า
ปฏิบัติงาน มีคุณสมบัติและพื้นความรู้ตามข้อบังคับนี้
ถ้าต้องการจะรับเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งที่ไม่สูงกว่า
เดิมก็ให้บรรจุและแต่งตั้งได้

ถ้าต้องการจะรับเข้าปฏิบัติงานใน
ตำแหน่งที่สูงกว่าเดิม ให้ผู้ว่าการพิจารณาบรรจุและ
แต่งตั้งได้เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย เว้นแต่ตำแหน่งที่
ต้องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการการไฟฟ้า
ส่วนภูมิภาค

ในกรณีที่มีพื้นความรู้สำเร็จการศึกษา
สูงกว่าเมื่อลาออก จะพิจารณาบรรจุและแต่งตั้งใน
ตำแหน่งที่สูงกว่าเดิม ให้ดำเนินการตามข้อ 16 (1)

ข้อ 18. การบรรจุและแต่งตั้งพนักงานที่ลาออกไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อพ้นจากประจำการหรือได้รับอนุญาตให้ลาพักเพื่อรอการปลดและประสงค์จะกลับเข้าปฏิบัติงาน ให้ผู้ว่าการวางระเบียบไว้เป็นหลักปฏิบัติ

ข้อ 19. การแต่งตั้งพนักงานให้เลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่งที่ว่างให้ผู้ว่าการวางระเบียบไว้เป็นหลักปฏิบัติ

ข้อ 20. ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าพนักงานที่ได้รับการแต่งตั้งให้รักษาการในตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับตำแหน่งและหน้าที่ที่สั่งให้พนักงานผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งที่รักษาการและคงให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือเทียบเท่า แต่ถ้าพนักงานผู้นั้นถูกสั่งลงโทษเพราะกระทำความผิด แต่ไม่ถึงต้องถูกให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่

จะให้ดำรงตำแหน่งที่ต่ำกว่าเดิมก็ได้

ข้อ 21. การบรรจุและแต่งตั้งหรือเลื่อน

ตำแหน่งให้พนักงานดำรงตำแหน่งชั้นที่ปรึกษา

ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่าย หรือเทียบเท่าขึ้นไป

ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการไฟฟ้า

ส่วนภูมิภาคก่อน

หมวด 3

การเลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้าง

⁽¹⁾ ข้อ 22. ให้ผู้ว่าการมีอำนาจพิจารณาเลื่อน

เงินเดือนหรือค่าจ้างพนักงานรายเดือนหรือพนักงาน

รายวันตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กล่าวไว้ในหมวดนี้

(1) ข้อความในข้อ 22. ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 15) พ.ศ.2548 และได้ใช้ข้อความใหม่ที่พิมพ์ไว้แล้ว

ในหมวดนี้

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ

“รอบปีที่แล้วมา” หมายความว่า

ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ของปีหนึ่งถึงวันที่
30 กันยายน ของปีถัดไป

(1) ข้อ 23. การพิจารณาเลื่อนเงินเดือนหรือ
ค่าจ้างพนักงานให้เลื่อนปีละหนึ่งครั้ง ตั้งแต่วันที่
1 มกราคมของทุกปี และให้เลื่อนได้ไม่เกินอัตราเงิน
เดือนหรือค่าจ้างขั้นสูงของตำแหน่งที่ดำรงอยู่

พนักงานผู้ซึ่งจะ ได้เลื่อนเงินเดือน
หรือค่าจ้างต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ข้อความในข้อ 23 ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 15)พ.ศ. 2548และได้ใช้ข้อความใหม่
ตามที่พิมพ์ไว้แล้ว

(1) พนักงานที่มีผลการปฏิบัติงาน
อยู่ในเกณฑ์ตามการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคกำหนด

(2) ในปีที่ผ่านมาได้รับการบรรจุและ
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหน้าที่เป็นพนักงานประจำนับ
ถึงสิ้นปีครบสิบสองเดือน ยกเว้นกรณี ตามข้อ 25

การบรรจุและแต่งตั้งไม่ว่าในวันใด
ให้นับเดือนนั้นเป็นเต็มเดือน

(3) ในรอบปีที่แล้วมามีวันลาภิกและ
ลาป่วยในกรณีเจ็บป่วยที่ไม่เกี่ยวกับการงานรวมแล้ว
ไม่เกินสี่สิบห้าวัน

(4) ในรอบปีที่แล้วมาทำงานสาย
ไม่เกินสามสิบหกครั้ง

(5) ในรอบปีที่แล้วมาต้องไม่ขาดงาน

เว้นแต่เพราะเหตุสุดวิสัย

(6) ในรอบปีที่แล้วมาจนถึงวันออกคำสั่ง

เลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้างต้องไม่ถูกลดโทษทางวินัย

เว้นแต่โทษภาคทัณฑ์

ในกรณีที่พนักงานผู้ใดอยู่ในหลักเกณฑ์

ที่สมควรได้เลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้างแต่ได้ถูกงดเลื่อน

เงินเดือนหรือค่าจ้างเพราะถูกลดโทษทางวินัยในกรณี

นั้นมาแล้ว ผู้ว่าการจะเลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้างให้ก็ได้

(7) ในรอบปีที่แล้วมาต้องไม่ถูกสั่งพักงาน

เกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

⁽¹⁾พนักงานผู้ใดอยู่ในหลักเกณฑ์สมควร
ได้เลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้าง แต่จะต้องพ้นจากตำแหน่ง
หน้าที่ไปเพราะเกษียณอายุ ผู้ว่าการจะส่งเลื่อนเงินเดือน
หรือค่าจ้างในวันที่ 1 กันยายนของปีที่จะพ้นตำแหน่ง
หน้าที่ก็ได้

ข้อความในข้อ 23 วรรคท้าย ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2549
หมายเหตุ ข้อความในข้อ 23/1 (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2543 ถูกยกเลิก
โดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยระเบียบพนักงาน(ฉบับที่15)
พ.ศ. 2548

(1) ข้อ 24. ให้ผู้ว่าการวางหลักเกณฑ์ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงาน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำปีให้แก่พนักงานโดยจำแนกผลการประเมินเป็น 5 เกณฑ์ ดังนี้.-

- (1) เกณฑ์ “ ดีเยี่ยม ”
- (2) เกณฑ์ “ ดีมาก ”
- (3) เกณฑ์ “ ดี ”
- (4) เกณฑ์ “ พอใช้ ”
- (5) เกณฑ์ “ ต้องปรับปรุง ”

ผลการประเมินเกณฑ์ใดจะได้เลื่อน

ร้อยละเท่าใดของเงินเดือนพนักงาน ให้ผู้ว่าการประกาศเป็นแต่ละปี

(1) ข้อความในข้อ 24 ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยระเบียบพนักงาน(ฉบับที่ 15) พ.ศ.2548 และได้ใช้ข้อความใหม่ที่พิมพ์ไว้แล้ว

(1) ข้อ 25. ผู้ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงานประจำไม่ครบสิบสองเดือนแต่ครบหกเดือนขึ้นไป หรือพนักงานผู้ที่จะต้องพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ไปเพราะเกษียณอายุ ให้เลื่อนเงินเดือนหรือ ค่าจ้างได้ ดังนี้

(1) ผลการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ “พอใช้” หรือ “ต้องปรับปรุง” ไม่มีสิทธิได้เลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้าง

(2) ผลการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ “ดี” ให้เลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้างในเกณฑ์ “พอใช้”

(3) ผลการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ “ดีมาก” หรือ “ดีเยี่ยม” ให้เลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้างในเกณฑ์ “ดี”

(1) ข้อความในข้อ 25 ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2549 และได้ใช้ข้อความใหม่ตามที่พิมพ์ไว้แล้ว

(1) ข้อ 26. ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อน
เงินเดือนจะนำเอาเหตุที่พนักงานผู้ใดถูกแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนในกรณีถูกกล่าวหาว่า
กระทำผิดทางวินัย หรือถูกฟ้องคดีอาญา มาเป็นเหตุ
ในการไม่พิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้พนักงานผู้นั้นไม่ได้

(1) ข้อความในข้อ 26 ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 21) พ.ศ. 2553 และได้ใช้ข้อความใหม่
ตามที่พิมพ์ไว้แล้ว

(1) ข้อ 27. การโอนเงินเดือนสำหรับพนักงาน
ที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการ
การฝ่ายหรือเทียบเท่าขึ้นไป ต้องได้รับความเห็นชอบ
จากคณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคก่อน

(1)ข้อความในข้อ 27 ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วน
ภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2548 และ
ได้ใช้ข้อความใหม่ตามที่พิมพ์ไว้แล้ว

หมวด 4

การถอดถอน

ข้อ 28. ผู้ว่าการ มีอำนาจถอดถอนพนักงานให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ตามที่กล่าวไว้ในหมวดนี้

ข้อ 29. พนักงานพ้นจากตำแหน่งหน้าที่เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) ครบเกษียณอายุ
- (4) ให้ออก
- (5) ปลดออก
- (6) ไล่ออก

⁽¹⁾ ข้อ 30. พนักงานผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหน้าที่เพราะตาย ให้จ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงวันที่ตาย และให้จ่ายเงินค่าทำศพแก่ผู้จัดการศพ จำนวนสามเท่าของอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างสุดท้ายที่ผู้ตายได้รับอยู่ก่อน

(1) ข้อความในข้อ 30 ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2552 และได้ใช้ข้อความใหม่ตามที่พิมพ์ไว้แล้ว

วันตาย พร้อมกับเพิ่มให้อีก 100,000 (หนึ่งแสน) บาท โดยในการคำนวณจ่ายเงินค่าทำศพ ให้นำเงินค่าครองชีพมารวมเป็นเงินเดือนหรือค่าจ้างด้วย ยกเว้นในกรณีตายในระหว่างขาดหรือหนีการทำงาน ห้ามมิให้จ่ายเงินค่าทำศพ

ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดเข้าจัดการศพภายในเวลาอันสมควร และผู้บังคับบัญชาต้องเข้าจัดการศพตามความจำเป็นแทนผู้จัดการศพ ให้หักเงินค่าใช้จ่ายในการจัดการศพเท่าที่ได้จ่ายจริงจากเงินค่าทำศพได้ และส่วนที่เหลือจะมอบให้แก่ทายาทโดยธรรม หรือผู้จัดการมรดกแล้วแต่กรณี และหากไม่มีผู้มาติดต่อขอรับเงินค่าทำศพ ให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ผู้ว่าการเห็นสมควร

ข้อ 31. พนักงานผู้ใดมีความประสงค์จะสมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาก่อนวันเริ่มรับสมัคร แต่ถ้าพนักงานผู้นั้นได้ยื่นสมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยไม่ได้ขอลาออกก่อนตามที่ได้กำหนดไว้ข้างต้น ให้ผู้ว่าการสั่งให้ออกตามข้อบังคับนี้

ข้อ 32. พนักงานผู้ใดประสงค์จะขอลาออกจากงาน ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาขึ้นต้นก่อนวันที่ประสงค์จะลาออกเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน แล้วให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาว่าควรจะอนุญาตให้ลาออกได้หรือไม่ หรือควรยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้ก่อนตาม

หลักเกณฑ์ในข้อนี้ พร้อมด้วยเหตุผลโดยชัดเจน และ
 มูลเหตุอื่นที่ขอลาออกนอกจากที่ระบุไว้ในใบขอลาออก
 รายงานเสนอตามลำดับต่อไปโดยไม่ชักช้าจนถึงผู้ว่าการ
 ภายในกำหนดเวลาไม่เกินยี่สิบวัน เมื่อผู้ว่าการมีคำสั่งให้
 ลาออกได้แล้ว จึงให้ถือว่าพนักงานผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง
 หน้าที่โดยการลาออก

ถ้าการได้รับหนังสือขอลาออกในระยะเวลา
 ที่น้อยกว่ากำหนดสามสิบวัน และผู้บังคับบัญชาพิจารณา
 ว่าจะไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายแก่การงาน ประกอบทั้งผู้ขอ
 ลาออกมีเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องขอลาออกโดยด่วน
 ก็ให้อยู่ในดุลยพินิจที่จะรับไว้พิจารณาได้ เป็นการผ่อนผัน
 เฉพาะราย

ให้ผู้ว่าการมีอำนาจสั่งยับยั้งการอนุญาตให้
ลาออกในกรณีดังนี้.-

(1) พนักงานผู้ขอลาออกมีเรื่องถูกกล่าวหาว่า
กระทำผิดวินัย หรือกระทำผิดในทางอาญา ซึ่งมีใช้ความ
ผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ให้สั่ง
ยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลของเรื่อง
ที่ถูกกล่าวหา แต่เมื่อเรื่องถึงที่สุดแล้ว พนักงานผู้นั้นไม่ถูก
ลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ก็อนุญาตให้ลาออกได้

(2) ในกรณีดังกล่าวตาม (1) เมื่อเรื่องถึงที่สุด
แล้วพนักงานผู้ขอลาออกจะต้องถูกสั่งลงโทษไล่ออก หรือ
ปลดออก จะสั่งอนุญาตให้ลาออกมิได้

(3) พนักงานผู้ขอลาออกมีภาระผูกพัน
อยู่กับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ให้สั่งยับยั้งการอนุญาต
ให้ลาออกไว้ก่อน จนกว่าพนักงานผู้นั้นจะได้ปลดเปลื้อง
ภาระผูกพัน หรือทำความตกลงให้เป็นที่ยอมรับแล้ว

(4) พนักงานผู้ขอลาออก หากจะต้องส่งมอบ
งานและการส่งมอบงานยังไม่แล้วเสร็จให้สั่งยับยั้งการอนุญาต
ให้ลาออกไว้ก่อน

การสั่งอนุญาตให้ลาออกหรือไม่ หรือการสั่ง
ยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ให้ผู้ว่าการสั่งภายในกำหนดเวลา
ไม่เกินสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องการขอลาออก

(1) ข้อ 33. การกำหนดเกษียณอายุของพนักงาน
มี 2 กรณี ดังนี้

33.1 เกษียณอายุเมื่อมีอายุครบ 60 ปี
บริบูรณ์ ให้พนักงานพ้นสภาพการเป็นพนักงานเมื่อสิ้น
ปีงบประมาณตามกฎหมาย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณ
ของปีที่พนักงานผู้นั้นมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์

33.2 เกษียณอายุก่อนอายุครบ 60 ปี
บริบูรณ์ ตามข้อตกลงที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคกำหนด
โดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคและพนักงานมีการตกลงร่วมกัน
และพนักงานต้องมีคุณสมบัติตามที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
กำหนด

(1) ข้อความในข้อ 33 ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วย
ระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2551 และได้ใช้ข้อความใหม่ตามที่
พิมพ์ไว้แล้ว

⁽¹⁾ข้อ 34. การสั่งให้พนักงานผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหน้าที่โดยการให้ออก ให้พิจารณาโดยเหตุดังนี้.-

(1) พนักงานผู้นั้นเจ็บป่วยเกินกำหนดวันลาในรอบปี ตามระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคด้วยการลา และผู้ว่าการเห็นสมควรให้ออก

(2) พนักงานผู้นั้นหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่การงานของตนหรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ หรือบกพร่องในหน้าที่ ซึ่งผู้บังคับบัญชาดังกล่าวตามข้อ 55 ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นอย่างน้อยสามคนทำการสอบสวนแล้ว และผู้ว่าการเห็นสมควรให้ออก

(3) พนักงานผู้นั้นต้องหาว่ากระทำผิด

วินัยอย่างร้ายแรง และการสอบสวนไม่ได้ความเป็นสัจ
ว่าได้กระทำผิดที่จะถูกไล่ออกหรือปลดออก แต่มีมลทิน
หรือมัวหมองหรือมีพฤติกรรมอื่นไม่น่าเป็นที่ไว้วางใจ
ซึ่งจะให้ปฏิบัติงานต่อไปอาจเป็นการเสียหายแก่การไฟฟ้า
ส่วนภูมิภาค

(4) พนักงานผู้นั้นต้องรับโทษจำคุกโดย

คำพิพากษาถึงที่สุด สำหรับความผิดหุโทษหรือความ
ผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(5) พนักงานผู้นั้นต้องถูกยุบเลิกตำแหน่ง

โดยไม่มีตำแหน่งอื่นที่จะแต่งตั้งให้เหมาะสมได้

(6) พนักงานผู้นั้นขาดคุณสมบัติตามกฎหมาย

ว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงาน
รัฐวิสาหกิจ

(1) ข้อความในข้อ 34 (6) ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2555 และได้ใช้ข้อความใหม่
ตามที่พิมพ์ไว้แล้ว

ข้อ 35. การสั่งให้พนักงานผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ตามข้อ 34 ให้สั่งให้ออกไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง เว้นแต่ในกรณีที่พนักงานผู้นั้นละทิ้งหน้าที่ที่ทำงาน หรือถูกสั่งให้พักงานไว้ก่อน ให้สั่งพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ตั้งแต่วันที่ละทิ้งหน้าที่ที่ทำงาน หรือวันที่สั่งให้พักงาน

ข้อ 36. พนักงานผู้ใดต้องพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ตามข้อ 34 ซึ่งไม่เป็นการออกจากตำแหน่งหน้าที่ เพราะการกระทำผิด มีสิทธิได้รับเงินกองทุนสงเคราะห์สมทบตามข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์และการสงเคราะห์ผู้ปฏิบัติงานในการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ข้อ 37. การสั่งให้พนักงานผู้ใดพ้นจาก
ตำแหน่งหน้าที่ตามข้อ 34 ถ้าพนักงานผู้นั้นดำรง
ตำแหน่งตั้งแต่ชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการ
ฝ่ายหรือเทียบเท่าขึ้นไป ต้องได้รับความเห็นชอบ
จากคณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคก่อน

ถ้าพ้นจากตำแหน่งหน้าที่เพราะตาย
ลาออก หรือครบเกษียณอายุ ให้เสนอคณะกรรมการ
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเพื่อทราบ

หมวด 5

วินัย

ข้อ 38. พนักงานต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดต่อไปนี้โดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนถือว่าผู้นั้นกระทำผิดและต้องรับโทษตามที่กล่าวไว้ในหมวด 6 ว่าด้วยโทษผิดวินัยและการลงโทษ

(1) ต้องสนับสนุนนโยบายของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคด้วยความบริสุทธิ์ใจ และต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบปฏิบัติของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าด้วยความเอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

(2) ต้องสุภาพเรียบร้อย เชื่อฟัง และไม่แสดงความกระด้างกระเดื่องต่อผู้บังคับบัญชา

(3) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
ซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบ หรือวิธีปฏิบัติ
ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ห้ามขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง

ถ้าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นไม่ชอบด้วย
ระเบียบหรือวิธีปฏิบัติของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคหรือ
อาจเกิดเสียหายแก่การงาน หรือไม่อาจปฏิบัติได้เพราะ
เหตุใด ให้ผู้รับคำสั่งทำรายงานชี้แจงผู้บังคับบัญชาผู้สั่ง
เพื่อพิจารณาโดยด่วน อย่าให้เกิดเสียหายแก่การงาน ถ้า
ผู้บังคับบัญชาผู้สั่ง สั่งมาประการใดก็ให้ปฏิบัติตามนั้น

(4) ต้องไม่ปฏิบัติงานข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือ
ตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาที่สูงกว่าผู้บังคับบัญชาเหนือตน
สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษ

ในกรณีที่เป็นการเร่งด่วนและมีเหตุผลอันสมควรก็ให้ปฏิบัติได้เท่าที่จำเป็น แล้วรายงานการปฏิบัติงานนั้นให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนทราบโดยด่วน

(5) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่การงาน จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่การงานไม่ได้

(6) ต้องปฏิบัติหน้าที่การงานด้วยความอุตสาหะ ซื่อสัตย์ เที่ยงธรรม และประพฤติตนอยู่ในความสุจริต

(7) ต้องไม่รายงานเท็จ ร้องทุกข์เท็จ หรืออุทธรณ์เท็จ

(8) ต้องรักษาชื่อเสียงมิให้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ห้ามประพฤติซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แก่ตำแหน่งหน้าที่

การงาน เช่นประพุดิตนเป็นคนเสเพล เสพย์ของเมาน
ไม่สามารถครองสติได้ เสพย์ของมาในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่
การงานปกติ เสพย์สิ่งเสพย์ติดอันเป็นที่รังเกียจแก่สังคม
มีหนี้สินรุงรัง หมกมุ่นในการพนัน หรือกระทำความผิดอาญา

(9) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำ
การหาผลประโยชน์อย่างใด ๆ อันอาจเป็นทางให้เสียหาย
หรือเสียความเที่ยงธรรม และเกียรติศักดิ์ในหน้าที่การงาน
ของตนและการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

(10) ต้องไม่เป็นตัวกระทำการในห้างหุ้นส่วน
บริษัท หรือในกิจการใด ๆ ที่อาจนำความเสียหายมาสู่หน้าที่
การงานและการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

(11) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้ความสงเคราะห์แก่ผู้มาติดต่อในกิจการของไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โดยสุภาพเรียบร้อยและไม่ชักช้า ห้ามดูหมิ่นเหยียดหยามบุคคลใด ๆ ต้องรักษาความสามัคคีต่อประชาชน

(12) ต้องรักษาความสามัคคีระหว่างพนักงาน และให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่การงาน

(13) ต้องรักษาความลับในการทำงาน

(14) ต้องมีหน้าที่ดูแลระมัดระวังให้พนักงานผู้อยู่ได้บังคับบัญชาปฏิบัติตามวินัย ถ้ารู้ว่าคุณอยู่ได้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย ต้องดำเนินการตามความผิดนั้น ๆ

หมวด 6

โทษผิดวินัย และการลงโทษ

ข้อ 39. ผู้ว่าการมีอำนาจออกคำสั่ง
ลงโทษพนักงานที่กระทำผิดวินัยตามที่กล่าวไว้ใน
หมวดนี้

ข้อ 40. โทษผิดวินัยมี 5 สถาน คือ

- (1) ไล่ออก
- (2) ปลดออก
- ⁽¹⁾(3) ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง
- (4) ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง
- (5) ภาคทัณฑ์

ข้อ 41. การลงโทษไล่ออกนั้นจะกระทำ
ได้เมื่อพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนี้

(1) ข้อความในข้อ 40 (3) ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2548 และได้ใช้ข้อความใหม่
ที่พิมพ์ไว้แล้ว

(1) กระทบความผิดต้องรับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้น แต่เป็นความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำ โดยประมาท

(2) ต้องคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย เพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริตหรือต้องคำพิพากษา ในคดีแพ่งอันเป็นการเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แก่ตำแหน่ง หน้าที่การงานอย่างร้ายแรง

(3) ทุจริตต่อหน้าที่การงาน

(4) รายงานเท็จ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอย่างร้ายแรง

(5) เปิดเผยความลับของการทำงาน เป็นเหตุ ให้เสียหายแก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอย่างร้ายแรง

(6) ชักคำสั่งผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งโดยชอบด้วยระเบียบและวิธีปฏิบัติของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เป็นเหตุให้เสียหายแก่การทำงานอย่างร้ายแรง

(7) ละเลยละทิ้งหน้าที่การงาน หรือประมาทเลินเล่อในหน้าที่การงาน เป็นเหตุให้เสียหายแก่การทำงานอย่างร้ายแรง

(8) คูหมีนเหยียดหยาม กลั่นแกล้ง ไล่ความหรือขู่เข็ญประชาชนอันเกี่ยวกับการงาน

(9) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ในกรณีเช่นว่ำนั้ให้ผู้บังคับบัญชาตาม ข้อ 55 แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนตามที่กล่าวในหมวด 8 ว่าด้วยการสอบสวน แต่ถ้าพนักงานผู้กระทำผิดเป็นพนักงานชั่วคราว ให้มีอำนาจสั่งลงโทษได้โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ถ้าพนักงานผู้ที่จะถูกดำเนินการสอบสวน
ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการ
การฝ่าย หรือเทียบเท่าขึ้นไป ให้นำเสนอคณะกรรมการ
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเพื่อทราบ

ข้อ 42. พนักงานผู้ใดกระทำความผิดที่ปรากฏ
ชัดแจ้งดังต่อไปนี้ ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษไล่ออก หรือ
ปลดออกได้โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(1) กระทำความผิดตามข้อ 41 (1)

(2) ต้องคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย
เพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต

(3) ทุจริตต่อหน้าที่การงาน และให้ถ้อยคำรับ
สารภาพต่อผู้บังคับบัญชาโดยชัดแจ้ง

(4) ละทิ้งหน้าที่การงานโดยขาดงานติดต่อ
ในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน และผู้บังคับ
บัญชาดำเนินการสืบสวนเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร

ข้อ 43. การลงโทษปลดออกนั้นจะกระทำได้เมื่อพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ 41 และข้อ 42 แต่โทษยังไม่ถึงกับจะต้องถูกไล่ออก หรือถึงกับจะต้องถูกไล่ออก แต่มีเหตุผลอันควรลดหย่อน

⁽¹⁾ ข้อ 44. การลงโทษลดเงินเดือนหรือค่าจ้าง หรือตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง จะกระทำได้เมื่อพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัย แต่โทษยังไม่ถึงกับจะต้องถูกปลดออก หรือเห็นว่ามิเหตุผลอันควรลดหย่อน

ในกรณีกระทำผิดวินัยไม่ถึงขั้นที่จะลงโทษ ตามข้อ 40 (3) และ (4) จะสั่งลงโทษภาคทัณฑ์

(1) ข้อความในข้อ 44 ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2548 และได้ใช้ข้อความใหม่ตามที่พิมพ์ไว้แล้ว

โดยแสดงความคิดของผู้นั้นให้ปรากฏเป็นหนังสือ
และหรือจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ก็ได้

การพิจารณาลงโทษตามข้อนี้
ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นเป็นการสมควรจะแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวน
ตามที่กล่าวไว้ในหมวด 8 ว่าด้วยการสอบสวนก็
ย่อมกระทำได้

⁽¹⁾ข้อ 45. โทษลดเงินเดือนหรือค่าจ้าง
หรือโทษตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ผู้บังคับบัญชา
จะสั่งลงโทษผู้กระทำผิดวินัยได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน
โทษที่กำหนดไว้ในตารางการลงโทษท้ายข้อบังคับนี้

(1) ข้อความในข้อ 45 ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วน
ภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2548 และ
ได้ใช้ข้อความใหม่ตามที่พิมพ์ไว้แล้ว

การส่งลงโทษลดเงินเดือนหรือ
ค่าจ้างพนักงานผู้ใดให้ได้รับอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้าง
ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างขั้นต่ำของตำแหน่งที่
พนักงานผู้นั้นดำรงอยู่ ถ้าในคำสั่งนั้นมิได้สั่งลดตำแหน่ง
ก็ให้พนักงานผู้นั้นคงตำแหน่งเดิม

ข้อ 46. พนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัย
ให้ผู้ว่าการมีอำนาจสั่งให้พนักงานผู้นั้นไปดำรงตำแหน่ง
หน้าที่ที่ต่ำกว่าตำแหน่งหน้าที่ที่ดำรงอยู่ได้ตามความ
เหมาะสม

ข้อ 47. การส่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก
ให้สั่งไล่ออกหรือปลดออกไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง เว้นแต่
ในกรณีที่พนักงานผู้นั้นละทิ้งหน้าที่การงานหรือถูกสั่งให้
พักงานไว้ก่อนให้สั่งไล่ออก หรือปลดออกตั้งแต่วันที่ละทิ้ง
หน้าที่การงานหรือวันที่สั่งให้พักงาน

ข้อ 48. ผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณาว่าความ
ผิดของพนักงานผู้กระทำความผิดวินัยนั้นอยู่ในอำนาจของตน
ที่จะลงโทษได้หรือไม่ ถ้าอยู่ในอำนาจก็สั่งลงโทษ แล้ว
รายงานไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษเหนือตนขึ้น
ไป ถ้าเห็นว่าความผิดนั้นควรจะต้องลงโทษเกินกว่าที่ตน
จะมีอำนาจลงโทษได้ ก็ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของ
ผู้กระทำความผิดเหนือตนขึ้นไปเพื่อพิจารณาลงโทษตามสมควร

การสั่งลงโทษพนักงานผู้กระทำความผิดให้
ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจลงโทษตามตารางการลงโทษท้าย
ข้อบังคับนี้เป็นผู้สั่งลงโทษ แล้วให้รายงานการลงโทษตาม
ลำดับจนถึงผู้ว่าการ

การสั่งลงโทษไล่ออก ปลดออก
พนักงานชั้นต่ำกว่าผู้อำนวยการฝ่าย หรือเทียบเท่าให้
ผู้ว่าการเป็นผู้สั่งลงโทษ

การส่งลงโทษไล่ออก ปลดออก
พนักงานตั้งแต่ชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการ
ฝ่าย หรือเทียบเท่าขึ้นไป ให้ประธานกรรมการเป็น
ผู้ส่งลงโทษ การลงโทษพนักงานชั้นดังกล่าวข้างต้น
ในวรรคนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

หมวด 7

การปฏิบัติงาน

ข้อ 49. ผู้ว่ากรมมีอำนาจออกคำสั่งให้พนักงาน
ปฏิบัติงานได้ในกรณีดังต่อไปนี้.-

(1) ถูกฟ้องคดีอาญาหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำ
ผิดทางอาญา เว้นแต่ความผิดสุ่มโทษหรือความผิดอันได้
กระทำโดยประมาท

(2) ถูกฟ้องคดีแพ่งให้ชดใช้ราคา

ทรัพย์สินแก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

(3) ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

อย่างร้ายแรงตาม ข้อ 41 และ 42

(4) ถูกควบคุมตัวโดยชอบด้วย

กฎหมาย

ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
หรือผู้บังคับบัญชา เห็นว่าจะให้พนักงานผู้นั้นคงอยู่
ในหน้าที่การงานจะเสียหายแก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
หรือจะเสียหายแก่การดำเนินคดีหรือสอบสวน ก็ให้
รายงานเสนอผู้ว่าการสั่งให้พักงานได้

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือผู้บังคับบัญชา เห็นสมควรให้พนักงานผู้นั้นหยุดปฏิบัติงานไว้ก่อนที่จะได้รับคำสั่งให้พักงาน เพื่อมิให้เกิดการเสียหายดังกล่าวแล้ว ก็สั่งให้พนักงานผู้นั้นหยุดปฏิบัติงานได้ แต่ถ้าผู้ว่าการมิได้สั่งให้พนักงานผู้นั้นพักงานก็ต้องสั่งให้พนักงานผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงานตามเดิม และให้ถือว่าเวลาในระหว่างที่หยุดปฏิบัติงานนั้นเป็นเวลาปฏิบัติงาน

การสั่งให้พนักงานผู้ใดพักงาน ถ้าพนักงานผู้นั้นดำรงตำแหน่งตั้งแต่ชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่าย หรือเทียบเท่าขึ้นไป ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคก่อน

ข้อ 50. การสั่งให้พนักงานผู้ใดทำงานให้พนักงานตั้งแต่วันที่ระบุในคำสั่ง แต่ไม่ก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่ในกรณีที่ถูกลงโทษตามกฎหมาย หรือผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้หยุดปฏิบัติงาน ก็ให้สั่งพนักงานตั้งแต่วันที่ถูกลงโทษหรือหยุดปฏิบัติงาน ตลอดเวลาที่คดีหรือกรณียังไม่ถึงที่สุด ถ้าพนักงานผู้นั้นอยู่ระหว่างลา ให้วันลาสิ้นสุดลงในวันก่อนวันที่สั่งให้พนักงาน

ข้อ 51. การสั่งให้พนักงานผู้ใดทำงานให้ส่งจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างและสิทธิอื่น ๆ ให้แก่พนักงานผู้นั้นในระหว่างที่ทำงาน เว้นแต่สิทธิในการอยู่อาศัยในบ้านพักของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ถ้าพนักงานผู้นั้นได้รับทราบคำสั่ง
 ภายหลังจากที่สั่งให้พนักงาน ให้งดจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้าง
 และสิทธิอื่นๆ ตั้งแต่วันถัดไปจากวันที่รับทราบคำสั่งนั้น
 แต่ถ้าจำเป็นต้องส่งมอบงานให้งดจ่ายตั้งแต่วันถัดไปจาก
 วันที่ส่งมอบงานเสร็จ แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วัน
 รับทราบคำสั่ง

ข้อ 52. ในกรณีที่สั่งให้พนักงานผู้ใดพักงาน
 ถ้าปรากฏว่า

(1) พนักงานผู้นั้นมิได้กระทำผิด และไม่มี
 มลทินหรือมัวหมอง ให้ผู้ว่าการสั่งให้พนักงานผู้นั้นกลับเข้า
 ปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิมหรือเทียบเท่า และให้จ่ายเงินเดือน
 หรือค่าจ้างและสิทธิอื่น ๆ ที่งดจ่ายไว้ให้เต็มจำนวน

(2) ไม่ได้ความเป็นสัจยว่าพนักงานผู้นั้น

ได้กระทำความผิด แต่มีมลทินหรือมัวหมอง หรือมี
พฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ ซึ่งถ้าจะให้ปฏิบัติงาน
ต่อไปอาจเสียหายแก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ให้ผู้ว่าการ
สั่งให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งหน้าที่โดยการให้ออกตาม
ข้อ 34 ตั้งแต่วันที่สั่งให้พักงาน

(3) ไม่ได้ความเป็นสัจยว่าพนักงานผู้นั้น

ได้กระทำความผิด แต่มีมลทินหรือมัวหมองถ้าเห็นว่า
พนักงานผู้นั้นยังอาจเป็นประโยชน์แก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ก็ให้ผู้ว่าการสั่งให้พนักงานผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงานใน
ตำแหน่งที่สูงกว่าตำแหน่งเดิมได้ แต่ห้ามจ่ายเงินเดือน
หรือค่าจ้างและสิทธิอื่น ๆ ที่งดจ่ายไว้

(4) พนักงานผู้ใดถูกศาลพิพากษาว่ามีความผิด แต่รอการลงอาญาไว้หรือถูกลงโทษไม่ถึงจำคุก หรือมีความผิดทางวินัย แต่ไม่ถึงถูกสั่งไล่ออกหรือปลดออก ให้ผู้ว่าการสั่งให้พนักงานผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งที่ไม่สูงกว่าตำแหน่งเดิม และให้จ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างและสิทธิอื่น ๆ ที่งดจ่ายไว้ให้ครึ่งหนึ่ง

(5) พนักงานผู้ใดถูกศาลพิพากษาลงโทษจำคุก หรือโทษหนักกว่าจำคุก หรือมีความผิดทางวินัยถูกสั่งไล่ออกหรือปลดออก ห้ามจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างและสิทธิอื่น ๆ ที่งดจ่ายไว้

ข้อ 53. ถ้าผู้ถูกสั่งให้พักงานตายเสียก่อน
คดีหรือกรณีถึงที่สุด และคดีหรือกรณินั้นจำต้องระงับ
ตามกฎหมาย ให้ผู้ว่าการวินิจฉัยตามหลักฐานเท่าที่มี
อยู่ว่า จะจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างและสิทธิอื่น ๆ
ที่งดจ่ายไว้หรือไม่จ่าย โดยอนุโลมตามข้อ 52

หมวด 8

การสอบสวน

ข้อ 54. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
และการสอบสวนให้ดำเนินการตามที่กล่าวไว้ในหมวดนี้

ข้อ 55. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้ง

(1) ประธานกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบสวนพนักงานทุกตำแหน่ง

(2) ผู้ว่าราชการ มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ

สอบสวนพนักงานตั้งแต่ชั้นผู้อำนวยการฝ่าย หรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าลงมา

(3) รองผู้ว่าราชการ ผู้ช่วยผู้ว่าราชการ ผู้อำนวยการ

การฝ่าย หรือผู้บังคับบัญชาที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนพนักงานในบังคับบัญชาที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ชั้นผู้อำนวยการกอง หรือเทียบเท่าลงมา

(4) ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หรือ

ผู้บังคับบัญชาที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่ามีอำนาจสั่งแต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนพนักงานใน
บังคับบัญชาที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ชั้นหัวหน้าแผนก
หรือเทียบเท่าลงมา

ทั้งนี้ ให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนตาม (3) และ (4) รายงานเสนอตามลำดับให้
ผู้ว่าการทราบ พร้อมกับคำสั่งแต่งตั้งด้วย

(1) ข้อ 56. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตั้ง
พนักงานที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็น
ประธานกรรมการสอบสวนและกรรมการอื่นอีกไม่
น้อยกว่าสองคน ถ้ามีความจำเป็นเฉพาะกรรมการอื่น
จะตั้งจากพนักงานที่ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าก็ได้

(1)ข้อความในข้อ 56. ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2544 และได้ใช้ข้อความใหม่
ตามที่พิมพ์ไว้แล้ว

กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นสมาชิกสหภาพ
แรงงานรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ให้ผู้มีอำนาจ
แต่งตั้งกรรมการสอบสวน แต่งตั้งพนักงานการไฟฟ้า
ส่วนภูมิภาคที่เป็นผู้แทนสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จากระายชื่อที่สหภาพแรงงาน
รัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคส่งให้แยกแต่ละ
การไฟฟ้าร่วมเป็นกรรมการสอบสวนด้วยอีก 1 คน
เพิ่มจากกรรมการตามวรรคแรก

การตรวจสอบว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นสมาชิก
สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคหรือไม่
ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการสอบสวนดำเนินการ ดังนี้

(1) ขอคู่มือสมาชิกสหภาพแรงงาน
รัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จากผู้ถูกกล่าวหา
และให้ผู้ถูกกล่าวหาทำหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษร
ระบุว่าขณะนั้นได้เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อยู่หรือไม่

หรือ (2) กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นพนักงานใน
ส่วนภูมิภาค ให้ทำหนังสือสอบถามอนุกรรมการสหภาพ
แรงงานรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ณ การไฟฟ้า
นั้นๆว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค หรือไม่ โดยถ้าไม่ได้รับคำตอบเป็น
ลายลักษณ์อักษรภายใน 1 วันนับแต่วันที่อนุกรรมการ

สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ได้รับหนังสือสอบถาม ให้ดำเนินการตั้งกรรมการ
สอบสวนผู้ถูกกล่าวหาเช่นเดียวกับพนักงานทั่วไป
ที่มีใช้สมาชิกสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้า
ส่วนภูมิภาค

หรือ (3) กรณีอนุกรรมการสหภาพแรงงาน
รัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคไม่อยู่ ณ การไฟฟ้า
ที่ผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติงานอยู่ หรือกรณีผู้ถูกกล่าวหา
เป็นพนักงานส่วนกลาง ให้ทำหนังสือสอบถามกรรมการ
สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ณ
ส่วนกลาง โดยถ้าไม่ได้รับคำตอบเป็นลายลักษณ์อักษร
ภายใน 1 วันนับแต่วันที่สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาครับหนังสือสอบถาม ให้ดำเนิน
การตั้งกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาเช่นเดียวกับ

พนักงานทั่วไปที่มีใช้สมาชิกสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ข้อ 57. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้
ทำเป็นคำสั่ง และให้ระบุตัวผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวกับเรื่องที่ทำให้
สอบสวนนั้นด้วย ให้ผู้สั่งแต่งตั้งส่งเรื่องให้ประธานกรรมการ
สอบสวนบันทึกรับทราบคำสั่งไว้ในสำนวนสอบสวนโดยเร็ว
และให้ผู้สั่งแต่งตั้งส่งคำสั่งแต่งตั้งกรรมการให้กรรมการทุกคน
ทราบ ทั้งต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งนั้นด้วย

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ให้ปิด
สำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการของผู้ถูกกล่าวหาและแจ้งโดย

หนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ถ้าปรากฏจากการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นอีก ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจทำการสอบสวนในเรื่องนั้นต่อไปด้วย แต่ทั้งนี้ประธานกรรมการสอบสวนต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเพื่อแก้ข้อกล่าวหา นั้น เมื่อได้มีการดำเนินการตามวรรคนี้แล้ว ให้รายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบโดยมิชักช้า แต่ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งเห็นว่าควรตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นดำเนินการสอบสวน ก็ย่อมกระทำได้

ข้อ 58. ในกรณีที่การสอบสวนมีมูลพาดพิงถึงพนักงานผู้อื่นที่มีได้ระบุตัวเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนั้น ว่าเป็นผู้มีส่วนร่วมกระทำผิดในเรื่องนั้นด้วยให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบโดยเร็ว

ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนมิได้สั่งเป็นอย่างอื่น และประธานกรรมการสอบสวนนั้นเข้าเกณฑ์ตามข้อ 56 ก็ให้คณะกรรมการนั้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาว่าร่วมกระทำผิดนั้นด้วยโดยให้ประธานกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาตามที่ปรากฏจากการสอบสวนมาแล้ว ให้ผู้ถูกกล่าวหาว่าร่วมกระทำผิดนั้น

ทราบตามวิธีการในข้อ 57 วรรค 1 และวรรค 2
 ในกรณีเช่นนี้ให้ใช้พยานหลักฐานที่ได้ดำเนินการ
 สอบสวนแล้วประกอบการพิจารณาความผิดของผู้ถูก
 กล่าวหาว่าร่วมกระทำความผิดนั้นได้เท่าที่คณะกรรมการ
 สอบสวนเห็นว่าไม่เสียความเป็นธรรม และการสอบสวน
 ที่จะดำเนินการต่อไปก็ให้ดำเนินการสอบสวนร่วมไปได้

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่เข้าเกณฑ์
 ตามข้อ 56 หรือการสอบสวนมีมูลพาดพิงถึงกรรมการ
 สอบสวนคนใดว่ามีส่วนร่วมกระทำความผิด ให้ผู้สั่งแต่งตั้ง
 มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นทำการ
 สอบสวนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทุกคน แต่ถ้าผู้สั่งแต่งตั้ง

ไม่มีอำนาจที่จะแต่งตั้งให้เสนอตามลำดับไปยัง
 ผู้มีอำนาจเพื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
 และดำเนินการตามข้อ 57 วรรค 1 และวรรค 2 ใน
 กรณีเช่นว่านี้ ให้ใช้พยานหลักฐานที่คณะกรรมการ
 สอบสวนคณะเดิมได้ดำเนินการสอบสวนมาแล้ว
 ประกอบการพิจารณาความผิดของผู้ถูกกล่าวหาว่า
 กระทำผิดนั้นได้เท่าที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า
 ไม่เสียความเป็นธรรม

ข้อ 59. ถ้าปรากฏว่ากรรมการผู้ใดใน
 คณะกรรมการสอบสวนมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด
 ดังต่อไปนี้ ผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาอาจคัดค้าน
 ได้ คือ

- (1) เป็นบุพการี ผู้สืบสันดาน พี่น้องร่วมบิดาและหรือมารดากับผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้กล่าวหา
 - (2) เป็นผู้ที่ต้องให้อภัยคำเป็นพยานที่รู้ได้เห็นเหตุการณ์ในเรื่องที่สอบสวนนั้น
 - (3) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวนนั้น
 - (4) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวนนั้น
- ถ้าผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาจะคัดค้านให้
 ทำเป็นหนังสือแสดงเหตุที่คัดค้านนั้น ยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้ง
 คณะกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบ
 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

เมื่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
พิจารณาเห็นว่า การคัดค้านนั้นมีเหตุผลฟังได้ก็ให้
เปลี่ยนแปลงตามควรแก่กรณีโดยด่วน และถ้าเห็นว่าการ
คัดค้านนั้นไม่มีเหตุผลอันควรฟังได้หรือเห็นว่าแม้จะให้
กรรมการผู้ถูกคัดค้านนั้นร่วมสอบสวนก็ไม่ทำให้เสียความ
เป็นธรรมแต่ประการใด จะสั่งยกคำคัดค้านนั้นเสียก็ได้
ในการนี้ให้บันทึกเหตุผลนั้นติดสำนวนการสอบสวนไว้ด้วย

ข้อ 60. กรรมการสอบสวนผู้ใดมีเหตุอันอาจ
ถูกคัดค้านได้ตามข้อ 59 กรรมการผู้นั้นอาจรายงานต่อ
ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อพิจารณาและสั่งการ
ตามความในข้อ 59 โดยอนุโลม

ข้อ 61. เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นแล้ว หากมีเหตุสมควรหรือจำเป็นต้องเปลี่ยนตัวประธานกรรมการสอบสวน หรือกรรมการบางคน หรือตั้งกรรมการเพิ่มขึ้น ไม่กระทบกระเทือนถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปก่อนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามวิธีการในข้อ 57

ข้อ 62. การสอบสวนปากคำบุคคลต้องมีกรรมการสอบสวนนั่งสอบสวนอย่างน้อยสองคนจึงจะเป็นองค์คณะทำการสอบสวนได้ แต่ในการประชุมปรึกษาเพื่อสรุปสำนวนทำรายงานผลการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการสอบสวน และกรรมการมาประชุม

ไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนและไม่น้อยกว่าสามคนจึงจะเป็น
องค์คณะดำเนินการประชุมปรึกษาได้

ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน
ให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธาน
กรรมการสอบสวนออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็น
เสียงชี้ขาด

ข้อ 63. ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจ
ดังนี้.-

(1) มีหนังสือสอบถามหน่วยงานต่าง ๆ
ในสังกัดการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ให้ชี้แจงข้อเท็จจริงและ
การปฏิบัติพร้อมทั้งเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(2) มีหนังสือให้หน่วยงานในสังกัด
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ส่งเอกสารหรือหลักฐานมาเพื่อ
ประกอบการพิจารณา

(3) มีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาทำ
การสอบสวน หรือส่งพนักงานผู้ใดในสังกัดการไฟฟ้า
ส่วนภูมิภาค ผ่านผู้บังคับบัญชาของพนักงานผู้นั้นมาทำ
การสอบสวนชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ 64. เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานใน
การสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับที่แท้จริง หรือสำเนาที่เจ้าหน้าที่
ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย หรือพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ผู้รับผิดชอบ หรือประธานกรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อ
รับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้อง

ข้อ 65. การสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา

ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามควรแก่กรณี ภายในเวลาอันควรที่คณะกรรมการสอบสวนจะกำหนดให้

ข้อ 66. การชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาอาจให้ถ้อยคำหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือลงลายมือชื่อยื่นต่อคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ 67. ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่มาหรือไม่ชี้แจง

ข้อกล่าวหาตามข้อ 65 หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ภายในเวลาอันสมควรที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนไปได้โดยไม่ต้องสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา แต่ต้องบันทึกเหตุนี้ไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ 68. การสอบสวนพยาน ถ้าพยานไม่มา

หรือไม่ยอมให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในกำหนดเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนี้ไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า

มีมูลเหตุอันควรที่พยานไม่สามารถมาได้ตามกำหนด
หรือได้ตัวพยานมาให้ถ้อยคำก่อนสรุปสำนวนทำรายงาน
ผลการสอบสวน ก็ให้ผ่อนผันได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ 69. การสอบสวนพยาน ถ้าคณะกรรมการ
สอบสวนเห็นว่าจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น
หรือมิใช่ประเด็นสำคัญ คณะกรรมการสอบสวนจะงด
การสอบสวนพยานนั้นเสียก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้
ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ 70. การสอบสวนปากคำผู้ถูกกล่าวหา
หรือพยาน ให้บันทึกถ้อยคำเป็นหนังสือแล้วอ่านให้ผู้ให้
ถ้อยคำฟัง หรือให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อรับว่า

ถูกต้องแล้ว ก็ให้ผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้ ถ้าในบันทึก
ถ้อยคำมีขีดฆ่าออกหรือตก เพิ่มเติม ก็ให้ผู้ให้ถ้อยคำลงลาย
มือชื่อกำกับไว้ทุกแห่ง และให้คณะกรรมการสอบสวน
ผู้นั่งสอบสวนทุกคนลงลายมือชื่อกำกับด้วย ถ้าผู้ให้ถ้อยคำ
ไม่สามารถหรือไม่ยอมลงลายมือชื่อให้บันทึกเหตุนั้นไว้

ข้อ 71. การสอบสวนทุกครั้งให้ถือว่าเป็นความลับ
ห้ามมิให้บุคคลอื่นนอกจากผู้กำลังถูกสอบสวนปากคำอยู่
เข้าฟังการสอบสวน เว้นแต่ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวน ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนหรือบุคคลที่คณะกรรมการ
สอบสวนเรียกตัวมาเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวน

ข้อ 72. ถ้าผู้ถูกกล่าวหายื่นคำชี้แจงเกี่ยวกับ
 เรื่องที่สอบสวนนั้นต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนเสนอ
 รายงานผลการสอบสวนหรือต่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ
 สอบสวนก่อนได้รับรายงานการสอบสวน หรือก่อนมีคำสั่ง
 ลงโทษหรือไม่ลงโทษ ให้คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้สั่ง
 แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนรับคำชี้แจงนั้นเข้าสำนวน
 เรื่องไว้พิจารณาด้วย

ข้อ 73. ในกรณีที่มีคำพิพากษาของศาลถึงที่สุด
 ซึ่งขัดเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาคนใด ถ้าคณะกรรมการสอบสวน
 เห็นว่าข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษาได้ความประจักษ์
 ชัดอยู่แล้ว คณะกรรมการสอบสวนจะฟังข้อเท็จจริงตามที่
 ปรากฏในคำพิพากษานั้น โดยจะไม่สอบสวนผู้ถูกกล่าวหา
 และพยานอีกก็ได้

ข้อ 74. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำ
รับสารภาพต่อคณะกรรมการสอบสวนโดยชัดแจ้งแล้ว
และไม่มีมูลพาดพิงถึงพนักงานอื่นว่ามีส่วนร่วมกระทำ
ผิดด้วย คณะกรรมการสอบสวนไม่ต้องทำการสอบสวน
ต่อไปอีก และให้ดำเนินการต่อไปตามข้อ 75

ข้อ 75. เมื่อการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้
คณะกรรมการสอบสวนประชุมปรึกษาทำรายงาน
ผลการสอบสวนสรุปข้อเท็จจริง พร้อมทั้งแสดงความ
เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา
ฐานใดในข้อใดหรือไม่ ถ้ากระทำผิดควรลงโทษสถานใด
เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน พร้อมทั้ง
สำนวนการสอบสวน ถ้ากรรมการคนใดมีความเห็นแย้ง
จะทำความเห็นแย้งบันทึกไว้กับรายงานผลการสอบสวน
ก็ได้

ให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อไป
ตามลำดับจนถึงผู้ว่าการ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษเพื่อพิจารณา
สั่งลงโทษหรือไม่ลงโทษ แต่ถ้าเห็นสมควรให้สอบสวน
เพิ่มเติมประการใด ก็ให้ผู้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนนั้น
ทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้

ข้อ 76. การสอบสวนใดที่ไม่ถูกต้องตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนในส่วนที่มีสาระสำคัญ
ไม่ทำให้สำนวนการสอบสวนทั้งหมดต้องเสียไป ในกรณี
เช่นนี้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือผู้ว่าการจะสั่ง
ให้ดำเนินการเสียใหม่เฉพาะตอนที่ผิดเท่านั้นก็ได้

ข้อ 77. การสอบสวนให้กระทำให้แล้วเสร็จ

ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่ง ถ้ามีความจำเป็นที่จะสอบสวนให้ทันภายในกำหนดนั้นไม่ได้ก็ให้ประธานกรรมการสอบสวนขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ในสำนวนการสอบสวน แล้วรายงานให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วการสอบสวนไม่แล้วเสร็จหากสอบสวนต่อไป การสอบสวนจะเป็นอันใช้ได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้ว่าการหรือประธานกรรมการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคตามแต่กรณี

ข้อ 78. การสอบสวนตามหมวดนี้ ถ้าการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้ตั้งหน่วยงานให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ

การสอบสวน ให้ผู้ว่าการวางระเบียบอันเกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานนั้นไว้เพื่ออนุโลมให้เป็นไปตามวิธีการสอบสวนในหมวดนี้

ข้อ 79. การสอบสวนใด ๆ ที่ได้ดำเนินการไปก่อนแล้วก่อนวันใช้ข้อบังคับนี้ ถ้าถูกต้องตามวิธีการที่ใช้อยู่ในขณะนั้น และมีสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ก็ให้เป็นอันสมบูรณ์ตามข้อบังคับนี้

หมวด 9

การอุทธรณ์เกี่ยวกับการลงโทษฐานผิดวินัย

ข้อ 80. ผู้ถูกลงโทษอาจอุทธรณ์คำสั่งลงโทษโดยทำหนังสืออุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษซึ่งมีอำนาจเหนือผู้สั่งลงโทษขึ้นไปชั้นหนึ่ง แต่ไม่เกินกว่าประธานกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

(1) ข้อ 81. ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตาม

ข้อ 80 พิจารณาวินิจฉัยการอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายใน สามสิบวัน นับแต่วันได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่ในกรณีพิเศษ ซึ่งจะพิจารณาให้ทันภายในกำหนดนั้นมีได้ก็ให้ขยายเวลา ได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้า ขยายเวลาแล้วยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จจะขยายเวลาต่อไป อีกได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากประธานกรรมการการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค แต่ทั้งนี้ระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ทั้งสิ้น จะต้องไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันได้รับอุทธรณ์

(1) ข้อความในข้อ 81. ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2524 และได้ใช้ข้อความใหม่ ตามที่พิมพ์ไว้แล้ว

ข้อ 82. ถ้าผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตาม

ข้อ 80 วินิจฉัยให้ลงโทษยืนตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเดิม หรือบอกว่า ผู้ถูกลงโทษจะอุทธรณ์ต่อไปไม่ได้ แต่ถ้าวินิจฉัยสั่งให้เพิ่มโทษผู้ถูกลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปได้อีกชั้นหนึ่งในสิบห้าวัน นับแต่วันทราบคำสั่งวินิจฉัยอุทธรณ์ครั้งแรก คำวินิจฉัยอุทธรณ์ชั้นหลังนี้ให้เป็นที่สุด

ข้อ 83. ถ้าวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าปฏิบัติ

งาน การห้ามจ่ายหรือจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้าง และเงินอื่นๆ ที่มีสิทธิได้รับประจำเดือน ในระหว่างที่อุทธรณ์และมีได้ปฏิบัติงานให้ปฏิบัติดังนี้.-

(1) ถ้าผู้กลับเข้าปฏิบัติงานถูกวินิจัยให้
ถูกลงโทษ ห้ามจ่าย

(2) ถ้าผู้กลับเข้าปฏิบัติงานมิได้ถูกวินิจัย
ให้ถูกลงโทษ จ่ายให้เต็ม

ข้อ 84. ผู้ถูกลงโทษจะอุทธรณ์ได้แต่สำหรับ
ตนเองเท่านั้น ห้ามมิให้อุทธรณ์แทนคนอื่น ห้ามมิให้ลงชื่อ
ร่วมกัน และห้ามมิให้อุทธรณ์ก่อนเวลาล่วงไปแล้วยี่สิบสี่
ชั่วโมง นับแต่เวลาที่ทราบคำสั่งลงโทษ

หมวด 10

บทเฉพาะกาล

ข้อ 85. พนักงานผู้ใดขาดคุณสมบัติตามที่กำหนด
ไว้ในข้อ 6 (12) มาก่อนการใช้ระเบียบนี้ให้ถือว่ามิคุณสมบัติ
ครบถ้วน ต่อเมื่อได้เลิกปฏิบัติงานประจำสังกัดหน่วยงานอื่น

หรือพ้นจากตำแหน่งการเมืองทั้งโดยการแต่งตั้งหรือ
เลือกตั้งตามกฎหมายแล้ว จะกลับไปปฏิบัติงานประจำ
สังกัดหน่วยงานอื่น หรือจะกลับไปมีตำแหน่งทาง
การเมืองทั้งโดยการแต่งตั้งหรือเลือกตั้งตามกฎหมายอีก
ไม่ได้ และให้นำคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ 6 (12)
มาใช้บังคับแก่พนักงานผู้นั้น

ข้อ 86. ระเบียบหรือคำสั่งใดซึ่งจะต้องออก
เพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้ แต่ยังไม่ได้ประกาศออกใช้
ก็ให้อำศัยระเบียบหรือคำสั่งที่ประกาศใช้อยู่ก่อนแล้วเฉพาะ
ที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ใช้บังคับไปพลางก่อนได้

ประกาศ ณ วันที่ 20 พฤษภาคม 2517

(ลงชื่อ) พ่วง สุวรรณรัตน์

(นายพ่วง สุวรรณรัตน์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค